

Der er lavet en analyse af, hvor terroristerne kommer fra, og der har også bredt sig den myte, at det er en irakisk befrielsesbevægelse imod den multinationale styrke. Denne analyse er bygget på Al-Qaeda og tilsvarende grupperes egne oplysninger. Den er hentet fra Al-Qaedas oplysninger og de arabiske tv-stationer, som altså bruger deres lister over martyrer, hvor de laver sådan en mindetekst om hver eneste martyr, hvor der står, hvor han kommer fra, og hvordan han kom ind, for han er en helt. Disse tal er fra det ikke særlig amerikavenlige blad, som heller ikke var glad for, at man gik ind i krigen i sin tid, nemlig det franske Le Nouvel Observateur, og man er altså ved analyse af de muslimske Al-Qaeda-grupperes egne tal kommet frem til, at det kun er 15 pct. af de døde terrorister, som kommer fra Irak, 62 pct. kommer fra Saudi-Arabien, 7,5 pct. fra Kuwait, 4 pct. fra Jordan, 7,5 pct. fra Syrien og 4 pct. fra områder som Libanon, Yemen, Libyen, Algeriet, Tunis og Marokko. Der er altså tale om, at irakerne slås med terrorister, som kommer ind fra regionen.

Derfor drejer det sig om et bredt opgør med terrorismen, og der er Irak altså det punkt på kortet for øjeblikket, som disse talebanere, som hr. Frank Aaen åbenbart bekæmpede, prøver at få magten over. Det er det, der skal standses. De skal ikke have magten over Irak. De skal ikke knægte det demokrati, som Irak er ved at skabe, og som den irakiske befolkning stemte så kraftigt for.

Det er da rigtigt, at alle meningsmålinger viser, at de gerne vil have de udenlandske styrker ud – naturligvis vil de det – men de samme meningsmålinger siger jo også bare ikke lige nu, fordi de ikke mener, at sikkerheden er til stede, til at man kan klare sig uden den multinationale styrke. Det er jo præcis også derfor, at den irakiske regering har bedt Sikkerhedsrådet om, at de multinationale styrker bliver, og der står jo også: indtil man selv kan overtage opgaven. Det vil sige, at den irakiske regering heller ikke ønsker, at de skal blive i al evighed. Vi ønsker heller ikke, at de skal blive i al evighed, men vi ønsker at støtte den demokratiske opbygning af Irak og forhindre, at talebanere, Al-Qaeda-folk, får magten og muligheden for at destabilisere de øvrige områder.

Så var hr. Holger K. Nielsen inde på, at vi havde lavet noget helt enestående ved at skrive om, at vi ønsker sikkerhed, således at flygtninge og internt fordrevne kan vende sikkert hjem.

Det skulle være noget helt nyt. Det skulle være en noget speciel koncession.

Jeg må sige til hr. Holger K. Nielsen: Det har stået i de tidligere Irakforslag, det har stået i Afghanistanforslagene, og det står også i forslaget fra SR-regeringen om en dansk deltagelse i en international styrke i Kosovo. Det ved jeg godt at SF formentlig heller ikke stemte for. Men det betyder, at det altså ikke er noget nyt. Der står udtrykkeligt: Styrken – altså den, man sender til Kosovo – skal have til opgave at etablere sikre omgivelser, således at flygtninge og internt fordrevne kan vende sikkert hjem.

Så det er ikke noget specielt nyt. Det er jo klart, at når vi prøver at skabe sikkerhed i et land, så kan de mennesker, som er flygtet fra landet, fordi det var usikkert, naturligvis også vende tilbage, og det er ikke noget specielt, som Socialdemokratiet og De Radikale har måttet finde sig i. Det er såmænd De Radikales eget forslag fra 1999, der kan genfindes i dette forslag.

Så om en slutdato: Jeg har bemærket de meget, meget kloge formuleringer, der ligger i Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres bemærkninger til beslutningsforslaget. Jeg synes, de er kloge. De viser nemlig, at man er klar over, at sagen jo ikke nødvendigvis er slut en given dato. Det er jo lagt i køreplanen, at Sikkerhedsrådet skal tage stilling til det videre forløb, når den politiske proces er afsluttet, hvilket ifølge køreplanen skal ske i december i år. Så skal Sikkerhedsrådet tage stilling til fremtiden, bl.a. altså på basis af analyserne og på basis af den irakiske regerings situation og på basis af irakiseringen.

Vi vil da ikke stå her og sige, at vi blæser på, hvad Sikkerhedsrådet beder om i december 2005. Vi sidder selv i Sikkerhedsrådet, og derfor ville det da være urimeligt, at vi satte en slutdato på, for det ville sige, at vi ville meddele Sikkerhedsrådet, at uanset hvad det finder på i december 2005, så blæser vi på det. Det ville da ikke være lødigt af et land, der også selv sidder i Sikkerhedsrådet. Så naturligvis kan man da heller ikke sætte en slutdato på. Det må da afhænge af irakiseringen.

Kl. 16.20

Vi ønsker, at den irakisering finder sted så hurtigt som muligt. Det er jo det, der står i beslutningsforslaget, det er det, det brede flertal støtter her i Folketinget, nemlig træning, genopbygning, mere beskæftigelse i landet bl.a. via vores større indsats inden for landbrugsområdet.